

οκτακοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιεσυχον τῷ Ἀσωτιδιδασκαλῷ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέντα σύνοιδας οὔτε γάρ Καλλίμαχος εὗτε Ἀριστοφάνης αὐτὸς ἀνέγειψεν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀναγραφὰς ποιησάμενοι» (1). «Οπερ, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ηεργάμου βιβλιοθήκη εἶχε καταλόγους, τοιούτους; ὡς καὶ ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας (2). Ἀλλαχοῦ δὲ αὐτὸς Ἀθήναιος (3) βεβαιοῖ, ἐπιφέρων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καλλίμαχου, ὅτι ὑπὸ δύο διαφόρους ἐπιγραφὰς ἔξεδωκεν δὲ ποιητὴς Διορίλος δις τὴν αὐτὴν κωμῳδίαν. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν Νερσιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους δὲ σχολιαστὴς (4) τοῦ ποιητοῦ τούτου παραδίδει ὅτι ὁ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Πίναξιν αὐτοῦ ἐσημείου ἀδίκως εἴτε δικαίως λάθη τινὰ τῶν δημοσίων διδασκαλίδων· ἀλλ' δὲ Ἐραστοπλένης ἀπαντῶν εἰς τὸν Καλλίμαχον παρεπήρει ὅτι ἡ δευτέρη ἔκδοσις τῶν Νεφελῶν δὲν ἐσημεῖσθο ἐν ταῖς Διδασκαλίαις· διότι δὲν παρεστάθη, καὶ δὲι αἱ Διδασκαλίαι ἀνέφερον μόνον τὰ παρασταθέντα δράματα. Ἐν τῇ τάξει τῶν λυρικῶν ποιημάτων, δὲ σχολιαστὴς τοῦ Πινδάρου μαρτυρεῖ ὅτι, κατὰ τὸν Καλλίμαχον, ἡ ὥδη ἡ ἐπιγραφομένη νῦν *Δευτέρα Πυθεική*

(1) Ἀθήναιος II, 336 (ἐνταῦθα διορθοῦμεν τὴν παραπομπὴν τοῦ κειμένου, ὥπερ φέρει 436).

(2) Ὁμοία συμπαραβολὴ ἐν τῷ περὶ Δεινάρχου ἐλέγχῳ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσοῦ, ἐνθα κατηγορεῖ ἔξισου ἐπὶ ἀνακριβείᾳ τοὺς Πίνακας τῆς Ηεργάμου καὶ τοὺς τοῦ Καλλίμαχου.

(3) IA'. 496 E, ἐνθα ἡ λέξις ἐπιγράφει ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ δράματος. Πρᾶλ. τὸν σχολιαστὴν τοῦ Εύριπίδου, Ἀνδρομάχη V. 446, ἐνθα ἀναφέρεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

(4) Στίχος 552, μαρτυρία ἡνὶ ἰδιαιτέρως ἔξήτασα εἰς τινὰ Σημείωσιν ἐπὶ τῆς δευτέρας ἔκδοσεως τῶν Νεφελῶν τοῦ Ἀριστοφάνους (Essai sur l' histoire de la critique σελ. 494—503).

ἀπετέλει μέσος τῶν Νερέων. Αἱ διὰ ταῦτην ἦν εἰνην τὴν κωμῳδίαν ἐμφιεσθῆται; καὶ αἱ διὰ τὴν διαφορὰν διαφόρων ἔκδοσεων καὶ τὴν ἀπονομὴν ὥδης τινος εἰς ταῦτην ἦν εἰνην τὴν ἔορτὴν ὑποδηλωμάτων ὅτι οἱ Πίνακες τοῦ Καλλίμαχου δὲν περιείχουν ἀπλῶς ἐπιγραφὰς συγγραμμάτων ἀλλὰ, ἐνιστε τούλαχιστον, καὶ βραχείας ἀναλύσεις. Τοῦτο δὲ ἐξηγεῖται ἡμῖν σημείωσίν τινα, ἀλλὰς τε ὀλίγον ἀσαρῆ, τοῦ Μεγάλου Ἐτυμολογικοῦ, ἢτις φαίνεται μαρτυροῦντα ὅτι γραμματικὸς ἥριστατο ἐξ αὐτῶν, ὅπως ποιήσῃ τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων (1), ἀναμφιλόγως ὑποθέσεις ὅμοιας ἔσειναις, δις τὰ χειρόγραφα ἐν τῇ προμετωπίδι τῶν Ἑλληνικῶν δραμάτων φέρουσιν.

(ἴπεται τὸ τέλος).

Στεφ. I. Παπαμιχάλης.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τρωτσικὴ ἐφημερίς δημοσιεύει τὸν ἐπόμενον πίνακα νεανίδων διακουντασῶν ἵστρικὴν καὶ χειρουργίαν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Πατρουπόλεως.

Εὐγενεῖς	402
Θυγατέρες ἐμπόρων	17
» αστῶν	14
» κληρικῶν	12
Ἄνθκουσαι εἰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις	24

Τὸ 6λον 169

Ἡ εἰρημένη ἐφημερίς προσθέτει ὅτι οἱ καθηγηταὶ εἰσὶ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν ἐπιδόσεων καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν δεσποινίδων. Πολλαὶ τούτων διέρχονται τὴν νύκτα παρὰ τῇ κλίνῃ τῶν ἀσθενῶν ἵν' ἀκο-

(1) Οἵς ἐντυχὼν δὲ γραμματικὸς (ἀναμφιλέκτως Ἀριστοφάνης δὲ Βυζάντιος) ἐποιήσατο τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων. Ολόκληρος δὲ σημείωσις παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς εἰκασίας τῶν κοιτικῶν, δις δυνατὸν ἴδειν ἐν τῷ Wachsmuth σελ. 658, 659.

λουθήσωσι τὴν πορείαν τῆς νόσου, ὅπερ απανίως πράττουσιν οἱ ἄρρενες φοιτηταί.

“Η Σύγκλητος τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λαοδίνου προσφέτως ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφεληθῇ νομοσχέδιον τι τοῦ Κοινοβουλίου, καθ' ὃ ἐπετρέπετο εἰς τὰ ἀγγλικά πανεπιστήμια νὰ παραδέχωνται τὰς χυρίας εἰς Ιατρικὰς ἔξετάσεις, ὅπως ἐν ἐπιτυχίᾳ ἀπονέμονται αὐταῖς βαθμοί. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ φιλελευθέρου μέτρου κατ' αὐτὰς με γάλας καταβάλλουσι προσπαθείας. Ήνα ἡ Σύγκλητος ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν της. “Γιὲρ τὸς 200 παυχιούχους ὑπέγραψαν ἀναφορὰν κατὰ τὴν ἔννοιαν ταῦτην καὶ θὰ ἐνεργήσωσιν ὅλαις δυνάμεσιν. Ήνα ἡ ἀναφορά των ἐγκριθῆ ὑπὸ συνελεύσεως δημοσίων. “Αγνοοῦμεν πῶς θὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις αὗτη; ἀλλ' ἵνως ἡ δυσμένεια αὗτη τῶν ἀρχένων φοιτητῶν τῆς Ιατρικῆς κατὰ τῶν θηλειῶν σχετίζεται πρὸς τὰς διαδηλώσεις κατὰ τῆς ζωοτομίας ἡ ἀνατομίας ζώντων ζώων εἰς ἀι γυνατίκες λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος. Τὸ ἀπελθὸν ἔτος τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον διὰ νομοσχέδιου ἐκανόνιζε τὰ περὶ ζωοτομίας, ὥστε οἱ εἰς ταῦτην προβαίνοντες νὰ μὴ μεταχειρίζωνται σκληρῶς τὰ ζῶα ἐξηροῦντο μάλιστα τῆς ἀνατομίας ζώων τινα ὑποτιθέμενα εὐγενῆ, ἥτοι δὲ κύων, ὁ Ιππος, κτλ. Η ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ζώων ‘Εταιρεία δὲν ἤρκεσθη εἰς τοῦτο’ ἀλλ’ ἀπήγνωσεν ήνα δὲ νόμος ἀπαγορεύσῃ ἀπάσας τὰς ἐπωδύνους ἐγχειρίσεις αἵτινες; δὲν προτίθενται τὴν θεραπείαν ἡ πάρακονφιστιν ἐκ τῶν δεινῶν, ὑφ' ὧν τὸ ζῶον κατατρύχεται. ‘Ο κυριώτερος φύτωρ τῆς Εταιρείας, ἡ δεσποινίς (μίς) Κόμπε, ἐν ἀντιζωοτομικῇ συνελεύσει, συγκροτηθείσῃ τὸν Ἀπρίλιον εἰς Βρίστολ, ἀπήγγειλε περὶ τοῦ ζητήματος δεινὸν φιλιππικὸν καὶ κατ' αὐτὰς ἔτερον αφοδρότερον ἐν συνελεύσει συγκροτηθείσῃ εἰς Ούστιμίνστερ. Οὐχ ἥττον τὸ νέον νομοσχέδιον κατὰ τῆς ζωοτομίας ἀπέρριψεν

ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων διὰ ψήφων 222 κατὰ 83.

“Ἐν Γαλλίᾳ γεννῶνται καθ' ἔκαστον ἔαρ (κατὰ τὴν Γεωργικὴν Ἐφημερίδα) 2500 λυκιδεῖς, φονεύονται δὲ σχεδὸν δισχίλιοι νέοι καὶ γέροντες λύκοι. Ἐκαστος τέλειος λύκος καταστρέφει ἑτησίος κατοικίδια ζῶα ἀξίας γιλίων καὶ ἐπέκεινα φράγκων, ὡστε ἡ ὄλικὴ ζημία ὑνέρχεται εἰς δύο ἑκατομμύρια φράγκων.

Πρόκειται νὰ συστηθῇ ἐν Βελγικῇ μεγάλη «Ἐταιρεία δημοσίου Ιατρικῆς τοῦ βασιλείου τῆς Βελγικῆς,» σκοποῦσα νὰ ὅρισῃ τον τὰ αἴτια τῆς θνητιμότητος καὶ θον τὰς περιπτώσεις σίτινες προδηλότερον ἐπενεργοῦνται ἐπὶ τῆς γενικῆς ὑγείας.

“Ηδη ὠργανίσθη προσωρινὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐντολὴν ἔχει νὰ συντάξῃ πίνακας περιέχοντας ἀπάσας τὰς Ιατρικὰς καὶ μετεπολογικὰς παρατηρήσεις καὶ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς Ιατροὺς καὶ λοιποὺς ἀρμοδίους. Ήνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Εταιρείαν.

Γεωργικὴ Εταιρεία τῆς Γαλλίας ὅρισε βραβεῖον πεντακοσίων φράγκων ὑπὲρ τοῦ ἀνακαλύψοντος δραστήριον φάρμακον κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν γαιομήλων, ἥτις οὐ μεκρὰν προξενεῖ θραῦσιν.

“Ἐν τινι καθολικῇ τῆς Πρωσίας ἐκκλησίᾳ ἐπεσε κεραυνὸς ἐν ᾧ ἐτελείτο ἡ θεῖα λειτουργία, προσεβλήθησαν δὲ 80 ἀτομα ὡν οἱ εὐθὺς ἀπεβίωσαν καὶ τ' ἄλλα ἐπληγώθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον βαρέως.

E.